



# Latiborská hoľa (1643 m.n.m)

15. júna 2013

Aj keď sa zdalo, že leto tento rok snáď ani nepríde, 15. jún nás presvedčil o opak. Meteorológovia nám sľubujú letný deň a táto predpoveď sa aj potvrdila. Už ráno pri odchode je 14°C. Vyrážame smerom na Donovaly, odkiaľ sa spustíme do Liptovskej Lúžnej a následne úzkou a strmou cestou do osady Magurka. Vystupujeme z autobusu po viac ako 2,5 hodinách jazdy pri malom kostolíku, kde je jediné možné miesto na otočenie autobusu. Pred kostolíkom sa odfotíme a vyberieme sa po modrej značke na hrebeň. Z asfaltky odbočíme pri hríbiku na strmý chodník, ktorý sa po pár výškových metroch mení napája na lesnú cestu. Odtiaľto sa nám začínajú otvárať prvé výhľady do hlbokých dolín Nízkyh Tatier. Cesta sa opäť mení na chodník, zastavujeme sa na krátke občerstvenie, doplnenie tekutín a natretie sa opľovacím krémom, pretože slnko sa do nás opiera v plnej sile hneď od rána. Napredujeme pomerne rýchlo, opúšťame pásmo lesa, prechádzame krátkym úsekom kosodreviny a ani sa nenazdáme a stojíme v sedle pod Latiborskou hoľou. Sami sa čudujeme tomu, že sa nám 2,5 hodinový úsek podarilo zvládnuť za 1,5 hodiny. Na hrebeni pofukuje svieži vietor, slnko sa na chvíľu schová za mraky a tak vyberáme ďalšiu vrstvu oblečenia, aby sme nezachladli. Ranný opar a oblaky zahaľujúce oblasť Derešov a Chopku nám znemožňuje pekné výhľady, no dúfame, že do poobedia sa to zlepší. O necelú polhodinu stojíme na Latiborskej holi. Tu rozkladáme piknik, celkový dojem nám kazí len veľké množstvo malých dotieravých mušiek, ktoré sa chcú príživíť na našom obede. Nevynecháme spoločné foto a začíname zostupovať do Sedla pod Skalkou. Počasie sa naozaj zlepšuje, mraky sa trhajú a i viditeľnosť je lepšia. Obdivujeme majestátny Choč ako i hrebeň Veľkej Fatry. Cesta do sedla nám ubieha príjemne, pohodovým tempom a v dobrej nálade. Onedlho už stojíme pri hríbiku, kde opustíme červenú značku a po žltej naberieme kurz Liptovská Lúžna. Mierne klesanie sa mení na prudšie, chodník je miestami zčasti zarastený. Prichádzame k vyhladkovému bodu s lavičkami a dreveným dvojkřížom, odkiaľ sa nám naskytne nádherný pohľad na Liptovskú Lúžnu, ktorá sa ako had kľukatí v dlhom esíčku v doline pod nami. Ani tu preto nevynecháme spoločné foto s panorámou hrebeňa Veľkej Fatry v pozadí za nami. Nasleduje prudké klesanie, ktoré dáva zabrat našim kolenám. Vychádzame z lesa a lúkami prichádzame do dediny. Zmývame zo seba soľ v potoku s čistou a studenou vodou a už každý z nás sa teší na pohár studeného piva, či kofoly. 14 kilometrovú trasu končíme teda v krčme pri požiarinej zbrojnici. Dnešnú trasu všetci zvládame v pohode, k čomu určite prispelo aj ideálne počasie a sľubujeme si, že o rok sa do Nízkyh Tatier vrátíme s cieľom zdoľať ďalší z vrcholov.

[ján repa](#)